

El teatre valencià, en peu de guerra

Actors i actrius es mobilitzen per denunciar la precarietat de la professió

El Sindicat d'Actors i Actrius Professionals Valencians (AAPV) s'aplega avui, a dos quarts d'una, davant el teatre Rialto de València per protestar contra la precarietat del sector i denunciar les pressions rebudes per a impedir la lectura del manifest 'Pel teatre valencià', publicat ara fa uns quants dies. Segons que explica a VilaWeb el secretari general d'AAPV, Juli Disla, no solament han rebut pressions actors i actrius, sinó també els treballadors de sales de teatre. 'Les arts escèniques es troben en una situació precària i miserable', assegura.

Retallades pressupostàries

Segons Disla, de causes que han portat a la situació actual n'hi ha més d'una, però la primera que esmenta és la supressió del Circuit Teatral Valencià per la Conselleria de Cultura fa un parell de mesos: 'Hi havia una actitud darrere el Circuit que ara ha desaparegut, perquè s'ha reduït a una simple bossa de diners, a una subvenció pública més i, a sobre, amb una retallada pressupostària', explica. De fet, el Circuit Teatral va néixer fa més de vint anys no solament per sufragar una part del cost de les companyies teatrals, sinó també per vertebrar les arts escèniques d'una seixantena de municipis adscrits. Però fa dos mesos la Direcció General de Teatres va decidir que l'aportació econòmica destinada al Circuit es faria a través d'una subvenció als ajuntaments, i no facturant el 50% del de la despesa com fins llavors. El canvi, a banda trencar les relacions entre les sales municipals, representava una reducció econòmica important.

Pilar Almeria, actriu de teatre i de doblatge i una de les responsables de la companyia Teatre Micalet, explica a VilaWeb que la situació actual és tan precària que 'pot fer desaparèixer la professió, tant més que el teixit teatral valencià va desfent-se de mica en mica'. És una mena d'efecte dòmino: la restricció de les subvencions que atorga la conselleria es tradueixen en una disminució de contractes, i els actors es troben sense feina.

Manca de política teatral

'La situació precària actual també és fruit de manca de política i de responsabilitat de la conselleria, que se n'ha rentat les mans, segons Juli Disla, i el mapa de sales de teatre a València és desolador. En comptes de provar de millorar la situació, la consellera es treu la responsabilitat del damunt.' I Pilar Almeria recorda que 'no hi ha diàleg amb la conselleria, perquè [la consellera Trinidad Miró] es limita a repetir que les retallades pressupostàries són degudes a la crisi'. És evident la crisi econòmica, però la qüestió està, segons Almeria, a distribuir el pressupost: 'En comptes d'invertir en la Fórmula 1, que inverteixen en teatre valencià.'

I si la situació del teatre valencià en general és precària, més ho és la del teatre valencià en català. Segons l'actor Pep Ricard, en aquestes dues últimes temporades no hi ha hagut cap producció pública en la llengua del país, i encara sort que algunes companyies privades n'han programat.

Mobilitzacions per a fer-se sentir

'Els artistes d'ací se'n van perquè no tenen possibilitats de fer res; per això una de les nostres reivindicacions principals és que les propostes teatrals ens facen créixer artísticament', diu a VilaWeb l'actor Pep Ricard, que no troba apropiat que el govern porte grans artistes de fora: 'Nosaltres volem que aquests grans artistes es puguin formar aquí; per tant, que la Generalitat inverteixca en creativitat pròpia.'

'El públic continua anant al teatre; per tant, cal incentivar-ne la indústria, no retallar-la, com fa la conselleria', diu Disla. Per tant, reclamen, cal que el govern faci més producció pública, que eviti el tancament de sales, que doni ajuts als nou creadors, que promogui el teatre, sobretot el teatre en valencià, i que institueixi el Centre Teatral de la Generalitat. A banda, demanen la dimissió de la consellera de cultura.

Per fer-se ressò de totes aquestes reivindicacions, el sindicat ha convocat unes quantes concentracions, com la d'avui davant el teatre Rialto. 'Esperem sensibilitzar l'opinió pública –diu Pilar Almeria–. Si la societat valenciana creu que el teatre és necessari, confiarem que ens donarà suport; de la mateixa manera, esperem que la classe política reaccione a la situació precària del teatre valencià.'

12 març 2010

[Enllaç permanent](#)